

Izhaja vsaki dan
radi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
Posamične številke se prodajajo po 3 novč (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorici, Kranju, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu, Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.
Gene oglasov se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke 24 mm); za trgovinske in obrtne oglase po 20 stot.; za oglasnice, zahvale, poslanice, oglase denarnih zavodov po 30 stot. Mala oznanila po 3 stot. beseda, najmanj pa 40 stot. — Oglase sprejema inšerati oddelček uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepraznovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je poslati na upravo lista.
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Naredni dom.) Izdajatelj in odgovorni urednik STEVAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnil tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti 18.
Poštno-hranilnični račun št. 841.637.
TELEFON št. 1157.

Pisma iz Prage.

(Izvirni dopis).

Dne 26. januarja 1906.

Na slovesnem bojišču kresčanskem je bil v davnih dobah postavljen kamenit križ, pričujoči o slepem junaku Ivanu, češkem kralju. Ali v teku mnogih stoletij ga je gledal zob časa in pretil mu je pogin. Tako bi bil poslednji spomin na Ivana, »krono viteštva«, izgnal s površja zemeljskega. Znan slavist in veren prijatelj Čehov, Luis Leger, profesor pariškega vseučilišča in član francoske znanstvene akademije, je pred par leti obiskal mesto, v katerega okolici se je odigrala za Francijo tako tragična bitka, in ko je opazil neselost zgodovinskega križa, ga je to bolj silno dirnilo. L. 1902, na celavi stoletnice rojstva francoskega pesnika Viktora [Hugo], pregovoril je Luis Leger v navdušenih besedah take-to:

Ned 30 let je minelo od dobre, odkar so bile zadane francoskemu narodu najhujše rane, kar obstoji. Bila je to francosko-pruska vojna. Molčala je Evropa, trepetajoča pred zaspe pijano Prusijo, in samo en edini glas je protestoval proti bombardiranju Pariza proti grozom moritve. Bil je to glas zakonodajnega deželnega zbora češkega. »Takrat« je rekel Leger »bil sem v Pragi. Ne samo političar zastopstva na Češkem so v tem izjavljala svoje simpatije nam Francozom, da, tudi posamičniki, in nikdar ne pozabimo, kako ginjeni so bili francoski uetniki, umaknivi se s trdjav saških, pruskih in bavarskih, ki so bili s navdušenjem vsprejeti od čeških domoljubov, žudeči se, da so v srečo Evrope, ki so jo smatrali za sovražno, našli vernih prijateljev Francije. In Leger je navel celo vrsto spominov. »Da!« je rekel. »Čehi so nam bili vedno plemenito naklonjeni, kakor da so nam bratje, in a Čehi nas spajajo davne vezi, ki so — žalibog! — danes precej pozabljene«. In na to je Leger ogajevito pripovedal, kako je pred 500 leti v Kresčaku, ko je bila Francija preplavljena se sovražnimi voji, padel kralj, edini kralj, ki je kadaj padel za Francijo, stari Ivan, kralj češki, ki je bil blažen, da se je mogel vreči v najgroznejšo morilno borbo. In Leger je navel: »Obiskal sem nedavno to bojišče v Kresčaku in z bolešjo v srcu sem opazil, da raspadajoči spomenik ne odgovarja junastvu Ivana, kralja češkega, da ni poplašan dolg hvalažnosti, ki veče Francoze.« Takrat so vsi navzoči objubili, da bo v Kresčaku postavljen dostojen spomenik.

Francozi so izpolnili svojo obljubo. Na trgu mesteca Kresčak (Crezy) je bil postavljen spomenik »Janu Luksenburškemu, kralju češkemu in viteškemu

»v drugom, ki so padli 26. avg. 1346. za Francijo. Ta spomenik je bil svečanostno odkrit v minoli jeseni ob navzočnosti potomcev naroda, kateremu kralj je bil slepi Ivan, in posvečen spominu daljših vekov.

Starobeli »češki križ«, ki je bil baje p stavljen že l. 1360 na zgodovinskem mestu kjer je izdihal češki kralj, preneša se sedaj na gomilo na krasnem mramornem postavcu.

V spominu mi vstajajo besede prvaka hrvatskih pevcev, P. Preradovića:

»Samo narod, koji mrtve sluja, za budućnosti svojoj snuje!«

Carinska vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo

»Petersburški« Vedomosti« so priobčile dopis iz Srbije, ki ima za predmet avstro-arbaki spor. Dopisnik izvaja nastopno: Vprašanje je, kateri so bili vzroki, ki so povzročili, da je Avstro-Ogrska s tako energijo protistigala proti arbako-bolgarskem dogovoru? Zakaj je Avstro-Ogrska v svoji zadnji noti zahtevala od Srbije, naj se ista odpove pogodbi, ter je napravila iz nje conditio sine qua non za nadaljevanje pogajani za sklepanje nove trgovinske pogodbe (med Srbijo in Avstro-Ogrsko)? Avstrija je sama privedigala sagrijalo, ki je dolejš prikrivalo nje načrte na Balkanu. Dokazala je vsemu svetu, da je cilj njene politike na Balkanu (ševrano se oficijelno izdaja za glavno oporo reda in miru na balkanskem polotoku), da se ohraniti neprestano vrvenje in konična anarhija, ki n-j nikdar ne preneha. To je ta država dokazala s tem, da nasprotuje sbljevanju Srbije in Bolgarije, v katerem morejo razumni in razodni ljudje videti le element miru in reda na balkanskem polotoku. Ako bi bil mir na Balkanu Avstro-Ogrski res tako dragocen, tedaj bi morala podprviti sbljevanje Srbije in Bolgarije. Menila je, da carinska zveza utegne prestati stopinja za potu do politične in vojaške zveze med obema državama, in zato se bori proti carinski zvezi z vsami sredstvi, ki so jej dostopni

Ogrska kriza.

Torej zopet — nič. Tako zatirajo vsaj vna poročila, da tudi zadnje potovanja grofa Andrasija na Dunaj ni bilo kronano tistim uspehom, kakor so pričakovali tisti krogi, ki so že napovedovali, da je razvoj ogrske krize krenil na bolje. Iz uradnega poročila o avdienci grofa Andrasija pred cesarjem doznanemo, da osirom na zakonito zjamčeno enotno vodstvo skupne armade cesar po svojem prepričanju ni bil v položaju, da bi ugodil zahtevam in željam grofa Andrasija.

Ozirom na to izjavo cesarjevo je grof Andrasy baje izjavil, da ne more prevzeti sestave novega ministerstva. In če je odklonil Andrasy, je naravno, da odklanja tudi ogrska koalicijska poziv, da bi ona vprejela vlado. In res poročajo iz Budimpešte, da je po avdienci grofa Andrasija postal položaj brezupan. Izlasi da je tamkaj vse razburjeno proti gori omenjenemu vladnemu komunistu.

Kaj sedaj? Posledica odkloaitve poziva kroze od strani koalicijske, ne more biti po splošni sodbi druga, nego — razpuščenje zbornice. A potem! Bodo-li sledile nove volitve v parlament? Ni verjetno, ker na izidu ne more dvomiti nikdo: koalicijska bi išla iz boja še bolj močna. Torej? Ali imajo morda vendar prav oni, ki napovedujejo dobo — absolutizma na Ogrskem?!

Drobne politične vesti.

Filipinsko otočje. »Renterjev biro« poroča iz Penanga: Japonski državnik baron Sujematsu se je nasproti nekemu poročevalcu izjavil, da postada malo važnost govorici, češ, da prodajo ameriške »Združene države« Filipinske otoke Japonski. Politika Združenih držav je imperijalistične naravi in ni verjetno, da bi se snela Filipin in tako znatno zmanjšale svoj ugled in upliv na Vzhodu.

Vojni stroški Japonske. Izvestje državne uprave japonske izkazuje, kakor javljajo iz Tokija, da so vojni stroški od začetka vojne do meseca septembra 1905. znašali 1170 milijonov jenov.

Domače vesti.

Velevažen odlok tržaškega namestništva! — Posli prenešenega delokroga odvzeti magistratu. — Včeraj je c. kr. namestništvo v Trstu razglasilo, da se posli, politične oblasti prve instance in stvari okrajnega šolskega nadzorstva, ki jih je doslej oskrbljal mestni magistrat, razun iztirjevanja davkov izročajo »c. kr. namestništvu svetovalcu v Trstu«, določenemu za oskrbovanje teh agend.

Ta odlok vlade je neizmerne važnosti, morda najvažnejši, kar jih je izdalo tržaško namestništvo že leta sem — proti magistratu. Za danes se vzdržujemo vsacega komentarja, prosimo pa čitatelje, naj se izvolé spomniti vrste javnih shodov, ki jih je bilo pred leti sklicevalo politično društvo »Edinost« radi ustanovitve okrajnega glavarstva za okolico oziroma emancipacijo naših okoličanov od magistratne gospode v stvareh politične oblasti prve instance. Samo da je sedaj namestništvo poseglo dalje, nego smo mi namerjali tedaj.

Mi smo zahtevali le emancipacijo okolice, dočim sedanji namestništvu odlok tudi glede mesta očemlje magistratu posle prenešenega delokroga. Dotični razglas c. kr. namestništva od dne 29. januarja t. l., ki ga prinaša včerajšnji »Osservatore Triestino«, se glasi:

Na podlagi § 128. odstavka 2. ustave državno neposrednega mesta tržaškega od 12. aprila 1850 drž. zak. št. 139, odredila je vlada glasom odloka c. kr. ministerstva za notranje zadeve z dne 23. januarja 1906, št. 9016, M. l. ex 1905, odločno glasom odloka c. kr. ministerstva za nauk in bogoučastje istega dne, št. 160 K. U. M., da se mestnemu magistratu tržaškemu odvzamejo od njega do sedaj v prenešenem občinskem področju oskrbljeni posli politične oblasti I. instance kakor tudi mestnemu magistratu tržaškemu v smislu točke 4. ministerijalne naredbe od 10. februarja 1869, drž. zak. št. 19, poverjene zadeve okrajnega šolskega nadzorstva, in da se ti posli v prihodnje opravljajo po posebnem v to postavljenem namestništvu svetovalcu, kateremu bo naslov »c. kr. namestništvu svetovalec v Trstu«.

»C. kr. namestništvu svetovalec v Trstu« prevzame tudi opravila javne varnosti in policijskega nadzorovanja oskrbljene do sedaj od c. kr. namestništvenega poverjenika za tržaško okolico.

V napravah obstoječih v Trstu glede davčnih zadev se s tem ničesar ne premeni.

Ta naredba stopi v veljavo dne 12. februarja 1906.

C. kr. namestnik:

Hohenlohe l. r.

† Ferdinand Jonke, župnik v sv. Križu je umrl včeraj ob 10. uri predpočudne po devetdnevni mučni bolezi. Pokojni župnik je podlegel hudi pljučnici v najlepši moški dobi 34 let. P. v m.!

Nekaj zanimivosti iz življenja pok. kanonika Karabálca. V »Naši Slogi« čitamo:

Zadaje dni svojega življenja nam je pripovedoval blagopokojni kanonik Karabálca razne dogodke iz prve dobe svojega urejanja našega lista (»Naše Sloge«). Jeden glavnih in stalnih sotrudnikov tega lista je bil nepozabni naš škof Dobrila. Točno je pošiljal svoje vesti, dopise ali članke iz Poreča v Trst za vsako številko lista. A ne le, da je dopisoval za list, ampak je tudi dejal uredniku in njegovim sotrudnikom v Trstu svete in napotke, kako naj pišejo in kako naj našemu narodu v Istri predstavljajo njegove nasprotnike, naj so bili že to ali Italijani, ali vladni krogi, v Trstu ali na Dunaju. Odločen in odkrit,

tebe. Katerega hočeš označiti narodu, ali bolje rečeno, gospodi?

— Bosnaka gospoda bodo menda našli spretnega človeka, a jaz za-se se še nisem odločil. Ni bilo časa razmišljati o tem. Dobivši glas o nagli smrti kraljevi, pohitel sem v vsej naglici semkaj, a ti si me, gospod Badoer zalotil poprej, nego sem imel prilike, pogledati v srca naših velikašev in naših plemenitašev. Nisem govoril še ni z vojvodo Hranicem, ni z banom Ivanišem; vidiš torej, da se nisem mogel še prav odločiti za nikogar. Nu, tudi jaz nisem prijatelj krvavi vojni, da-si se ne plašim bojišča, kakor ti bo dobro znano; in če ima že Bosna potegniti sabljo, tam je na vzhodu sila osmanska, ki zdrobi bolgarsko cesarstvo in si usuznji Srbijo.

— Tako je tako, vojvoda slavni, jo odobral Badoer, kimaje s glavo. Tam nam sedi kuga za vratom, od Turkov nam grozi poguba.

— In ne dvomim, je rekel Hrvoja, da bo prejemna republika zlatom in železom na pomoč kraljevini bosnaki, ko bi se vzdignila nad Turke. (Pride še.)

PODLISTEK.

Prokletstvo.

Zgodovinski roman Avgusta Šenoe. — Nadaljeva in dovrši I. K. Tomić.

Prevel M. C.—S.

To je ugajalo Hrvoji, zato se mu je obraz rasvedril in rekel je:

— Gospod Badoer! Ne morem ti povedati, kako mi lo in ugodno so tvoje besede dirale moje srce. Ni od tuda, ni od prejšnje republike ne vsprejemam tega pozdrava kakor prazno lažkanje, ampak za resnico od srca; a zato vprejemam tudi počestitve zlate knjige, vsprejemam zlato verižico s krilatim levom. Hvala za to došdu in sigoriji. Prosim te, reči jim, da od današnjega dne bosnaki vojvoda Hrvoja nikdar ne pozabi, da je benečanski državljani, da ta novi Benečan nikdar ne stori in ne dopusti kaj takega, kar bi moglo škodovati prejšnji republiki. Nadejam se, da ostaneš ti gospod še nekoliko časa v tem mestu; v tem ti

izročim v pismu kar sem ti rekel na svoja usta.

Benečanu je kaj ugajala ta vnečena hvalečnost Hrvojina ter ga je ohrabrila v sledeče besede.

— Svetovalstvo se bo veselilo na tvoji prijaznosti. Nu, ko si nam toliko odprl svoje srce, dopusti, da te nekaj vprašam.

— Vprašaj le, gospod Badoer!

— Ti veš, svetli gospod, da Benečani ljubijo mir. Kaj hočeš? Trgovci smo, sablja ni naš poklic. Vešči smo sicer res tudi orožju, a imamo ga v obilici, imamo celo dosti novih pušek, ki se usigajo. V plačilu imamo dosti vojske, dobro izveštane; naši vojskovodje so junaki na glasu po Italiji, a beneške ladije so prve na morju. Ali vendar sovražimo vojno ter se brigamo samo za svojo obrambo. Ni nam drago, ako se naši sosede tolčejo, še manje pa, če se moramo tisti sami. V resnici obžalujemo, kar se godi po Dalmaciji, kakor tam punt prevrača mir in domača škoda deželi. Pokojni gospod kralj Tvrdko je bil nekako nemirne duše in je hotel dalje in dalje rastenati svoja krila; in da ga ni srušila smrt, bilo bi v tem letu taklo obilno krvi med njim in Ššanom.

Ogrski kralj je saubil nas — da ti povem to na skrivnem — v zvezo proti Tvrdku, ali mi smo se lepo izvili in odklonili zvezo. Prijatelji smo Bosni in ta lepa dežela je važnejša za nas, nego li Ogrska. Nu, bojevitost Tvrdkova nam ni nikakor ugajala, ker, ko se ljudje bjejo na morju in na kopnem, ni trgovina nikakor varna.

— Res je, je potrdil Hrvoja, ki je jako pazil na vsako besedo Benečana.

— Prosim te torej, bo-li tudi sedaj, po smrti kralja vojevitnika vznemirjala furija nearečne vojne vse obali jadranske? Bo-li naslednik Tvrdkov sledil stopinjam pokojnika?

— Dragi gospod Badoer, je odgovoril Hrvoja, smehljaje se, ti me vprašuješ po nečem, česar ne morem vedeti, ker bodočost ni razkrita pred očmi smrtnih ljudi.

— To je, je pripomnil Benečan zvito, bodočnost je vsakako znana tistemu, ki jo ustvarja, a bodoči dnevi Bosne so v tvoji roki, vojvoda!

— Morda se motiš.

— Nikar tako, vojvoda. Jaz vem vse za gotovo. Narod ne bo volil kralja brez

kakor je bil proti narodnim sovražnikom, ni znal pisati metaforički ampak je izražal jasno in očitno svoje mnenje bodi o svojih predpostavljanih, bodi o visokih ali nizkih osebah, brez vsacega obsira, ali mu bo to oseba koristna ali škodljiva. Takih dopisov, nasvetov ali napotkov sta imela posebno mnogo njegova ljubljena, pok. Karabisi in Učič, o katerih se je vedelo, da ju veče tesno prijateljstvo z velikim škofom. Večkrat je pošiljal škof denarja za troške liste, ali za poplačanje dolgov, a dokaz o tem sta imela pri sebi njegova rečena prijatelja o čemer pa ni smelo širše občinstvo nič vedeti.

Ob neki priliki je bila »Naša Sloga« zaplenjena radi nekega ostrega članka škofa Dobriše, Dobrišana, Karabisi in Učič sta izvedela, da radi tega članka redarstvo izvrši preiskavo v uredništvu in upravi lista. Neizkušena še in v skrbi radi škofa, sta se zgala mnogoštevilna njegova pisma, ki bi mogla škofa kompromitirati. Do preiskave ni prišlo, ali modrih nasvetov in razsodnih napotkov in mnenj škofovih ni bilo več! Ohranilo se je tu pa tam še kako škofovo pismo od katerih hočemo o prvi priliki priobčiti v tem listu, da se čitatelji prepričajo o tem, kako velik je bil pokojni škof kakor duhovni viši pastir in kakor hrvatski rodoljub.

Tako »Naša Sloga«. In Slovaku, ki ima le količkaj arca do tega našega, danes istotako tlačesega, zapostavljanega in proganjane naroda, naj bi ne bilo milo pri arcu, ko čita take-le spomine iz minolih časov, ko čuje, kakove škofe so imeli Hrvatje in Slovenci — nekdanj. Kolika sprememba od Dobriše pa do danes! Blagopokojni veliki biskup bi se bil zjokal v najhuji žalosti, ako bi bil slutil, da pride do takih sprememb.

»Lavoratore« za proporcionalni sistem volitev v Trstu.

Osiroma na poznano romanje gg. Venezian, Sandrinelli in Pittaco na Dunaj v stvari volilne reforme, prinaša tukajšnje socijalistiško glasilo nekaj povsem umestnih izjav in glas, ki jih moramo tu omeniti že zato, ker rečeno glasilo pritrja o tistih Slovencev zahtevanemu proporcionalnemu sistemu volitev na tržaško ozemlje.

Kar se dostaja števila poslancev — pravi »Lavoratore« — ni trebalo, da gospod župan še le pojasnjuje legitimne aspiracije Trsta. Župan si more domnevati, da je zastopal te aspiracije, zahtevaje, da število zastopnikov Trsta ostane nespremenjeno in ga ne radene zagroženo skrajšanje.

Ali drugače se nam kaže stvar, kar se tiče volilnih sistemov. Tu se nazori cepijo, tu so si različne sile v navzkrižju, tu se zapuščajo polje mestno in se stopa na polje stranke. Zato je »Lavoratore« hitro stavil vprašanje, v čem da so sestajale te legitimne aspiracije mesta? Ali se hoče dalje — aspiracije zastopstva, v katerem bi se resnično zrealizirala odnosa med različnimi nasprotujočimi si socijalnimi silami v našem mestu, identifikirati z aspiracijo le ene stranke (gospodovine namreč) in udušiti druge?

Na to vprašanje ni dobil odgovora v narednih (italijanskih) listih. »Piccolo« je zabijal in zabijal le žrebčje števila poslancev, trdovratno pa molči o glavnem vprašanju: o sistemu, po katerem naj bi se vršile volitve.

Ia sedaj izjavlja »Lavoratore«, da za Trst bi bil jedino primeren proporcionalni sistem, volitve na eno listo, ker le ta bi dajal fotogr. fijo resničnosti. (Opozorjamo, da je dr. Rybar že na velikem javnem shodu priporočal za Trst proporcionalni volilni sistem. Op. ur.) Ia kaka je ta resničnost? Ta — pravi »Lavoratore« — bi bila ta, da bo delavski sloj (Tu pa je treba umeti seveda delavce vseh vrst. Op. ur. »Ed.«) tvoril ogromno večino prihoda volilne skupine. Ali ti delavski sloji so nejednako razdeljeni po raznih delih mesta. Ne bi trebalo torej drugega — pravi socijalistično glasilo —, nego da se mesto razdeli na okraje ad usum delphini, tako, da bi se delavske mase porazdelile po okrajih, kjer je buržoazija najkompaktnejša in stotine nasprotnih glasov bi udušile tisoč delavskih. Prebivalstvo tržaško ima torej neoporečno pravico, da se mu pove, kaj je župan tržaški Sandrinelli priporočal na Dunaju v imenu vseh meščanov. Povdarjamo »župan tržaški«, ker ločujemo njegovo pozicijo od njegove misije, ki jo je imelo njegovo in njegovih tovarišev potovanje na Dunaj. Za gospoda Veneziana kakor glavarja ene

stranke, in za gosp. Pittaco, kakor predstavitelja ene skupine volilcev je povsem pravilno, da branita interese stranke, za gospoda Sandrinelli, župana tržaškega, pa — ne! In ker smo videli — pravi »Lavoratore« — da so oficijozni nacionalisti molčali, sta eksekutiva in politični odbor socijalistične stranke sklenila zahtevati razgovor z gospodom županom. Tak razgovor sta imela z gospodom županom sodruga Oliva in Pinguentini. Razgovora sta bila namreč dva. Na prvem sestanku je izjavil župan Sandrinelli, da se mora poprej posvetovati z dr. om Venezianom in dr. om Pittaco, predno odgovori.

Na drugem razgovoru pa je izjavil dr. Sandrinelli, da ne more dati nikakega pojasnila, ker so bile prijave, ki so jih podali ministri o volilnih sistemih, s a u p a e g a z a z a č a j a.

Odposlanca socijalistične stranke sta odgovorila, da moreta kakor zastopnika močne stranke zahtevati, naj se jima pove, kaj je šel župan priporočat na Dunaj v imenu mesta?

Župan je bil v vidni zadregi in je odgovoril, da njegove besede so bile v tesni zvezi z »zaupnimi izjavami« ministrov, da torej ni avtoriziran v to, da bi podajal kake izjave.

Odposlanca socijalistov sta opozarjala župana na razliko med njegovo (kakor župana) in pozicijo njegovih dveh tovarišev na potovanju na Dunaj. Ker pa župan le ni hotel dati nobenega pojasnila glede pogovora o volilnih sistemih, sta mu odgovorila odpolalca, da njegov molk pomenja, da je zastopal stališče, nasprotno pravici in interesom delavskih slojev.

Nekako pritisnjen ob steno je menil župan, da njegov razgovor z ministri, je bil le ... akademičen. Odpolalca socijalistov — tako zaključuje »Lavoratore« svoje poročilo o pogovoru z županom — ni preostalo drugega, nego da sta protestirala in izjavila, da bo socijalistična stranka izvajala posledice.

Potem piše »Lavoratore« še nekoliko komentarja, kateremu se mora odločno upreti tržaška slovenska narodna stranka. »Lavoratore« trdi, da vsa buržoazijske stranke v Avstriji delajo na to, da bi zmanjšale demokratično in proletarsko vladnost volilne reforme. Če bi bil pisal izrečno le na addresso stranke, ki jo zastopata »Piccolo« in »Indipendente«, da se nje moč opira le na čm ožjo volilno pravico, bi bil pisal resnico. Če pa piše to na addresso vseh »meščanskih« strank, torej tudi na addresso slovenske narodne stranke v Trstu, potem pa ne odgovarja resnici. Slovenska narodna stranka lahko kliče ves sodobni naš svet za pričo, da je odkrito, lojalno, brezpogojno in brez vsačih zavratnih namenov nastopila za splošno in enako volilno pravico. Ponosao pa smemo povdarjati, da je ravno iz tabora naše stranke bil v Trstu povzdignen prvi glas za to, za kar nastopa danes tudi »Lavoratore« — in mi mu štejemo to v priznanje in v zaslugu — za proporcionalni volilni sistem! Mi bi priporočali voditeljem socijalne demokracije — in to v imenu velike stvari, ki je nam istotako pri arcu kakor njim — naj ne obsojajo tako pavšalno, ker s tem zadevljajo tudi njih, ki — imajo dobre namene.

Škandal! V soboto s jutraj okolo 7 ure in pol sem prišel slučajno v uredništvo »Edinosti«.

Ker ni bilo tam nobenega gg. urednikov in ker je nekdo klical na telefon, sem šel in vprašal, kdo kliče.

Na moje vprašanje, se mi je (ako se ne motim) od strani centrale govorilo o nekih »numarrah«, o »sprehen tajč« in druge take stvari, katerih nisem umel! Bolj ko sem upraševal, naj se mi govori v slovenskem jeziku, manj so me umeli! Sedaj vam ne morem povedati, kaj so goščice »centrale« želele zvedeti! Da pa je bila centrala ona, ki je klicala, sem se prepričal potem, ko je prišel k meni k telefonu še nek drugi gospod, ki se nekoliko bolj umeje za telefon, nego jaz. —

Škandal pa je, da se Slovaku ne more poslužiti državne naprave, ako ne zna laški ali nemški.

Gospod Pattay ima tu nalogo, da ukrene vse potrebe in najme v telefonsko centralo takih moči ki bodo sposobne za vršenje svoje službe popolnoma in — ne le za Lahe in Nemce.

Razni važni dogodki sedanjih dnij. Zares srečni ljudje mi, ki ž vimo v teh časih, kar bomo mogli svojedobno raznih važnih

stvari, ki jih doživljamo, pripovedovati svojim otrokom, ki nas bodo pasno poslušali in zanimanjem sledili pripovedanju.

Svetovno važen dogodek je bila nedavno dovršena rusko-japonska vojna se svojimi pretresujočimi in sensacionalnimi podrobnostmi ter se svojimi posledicami, ki bodo gotovo zelo ugodno vplivale na razvoj ruske države in drugih slovanskih narodov. In to iz dveh vzrokov. Prvič se bodo interesi Rusije od sedaj naprej po silbi gibali na zapadu, kjer ima Rusija so-krvnih narodov, ki potrebujejo njene podpore; drugič pa se je v času vojne pojavilo z elementarno silo nezadovoljstvo s zastarelim avtokratizmom in gnjilim birokratizmom, ki sta teliko v notranji kolikor — in to še v večji meri — v vnanji politiki ovirala naravni razvoj stvari. Ruska oficijelna diplomacija se bo morala zanimati za druge Slovane, prisiljena v to po silbi zahtevi ruskega naroda, zastopanega v gosudarstveni dumi.

Drugi važen mednarodni dogodek je gospodarski konflikt med našo državo in Srbijo, ki nas Jugoslovane tudi zanima v visoki meri radi naših bratov Srbov in — slovanskih narodov v Avstriji.

Potem imamo maročansko konferenco v Algeirasu, ki je bila sezvana za to, da poravnava kolisajo interesov francoskih in nemških v Maroku.

Kriza v Ogrski je tudi eminentno važen pojav, ki zamore eventualno preobraziti našo monarhijo.

Volitve v Angliji so prinesle veliko presenečenje, ker stranka, ki je bila doslej na krmilu, stranka takomenovanih unijonistov, je sijajno — propala ter pridejo na krmilo liberalci.

V notranji politiki Avstrije pa bodo prihodnje politične volitve velikanskega pomena za nadaljnji razvoj avstrijskih narodov, ako se bodo vršile na podlagi enake in splošne volilne pravice.

Kateri pa bo največje dogodek v narodnem življenju tržaških Slovanov v mesecu februarju?

To bo **Veliki narodni ples tržaške slovenske mladine** dne 11. februarja t. l., na katerega pride taka masa iz mesta in okolice, sestojajoča iz bogatov in delavcev, iz starih in mladih, da prekosi lansko maso.

Pripravljajte se torej vsi na ta ples, ki ima tako vziščen namen: podpirati šoleki družbi sv. Cirila in Metodija.

Iz trgovskih krogov. Prejeli smo: Veselje je čitati kako pridno vabita odbora za prireditev plesa za dne 1. in 11. februarja.

Res vso čast njima, saj tako tudi mora biti.

Za gotovo se pričakuje mnogo udeležbe, ker vsakdo ve, v kaki namea je določen čisti dobiček.

Ako se ne motim, čital sem v »Edinosti« neko suno obvestilo, da se bo dne 4. februarja vršil ples »Trgovskega izobraževalnega društva«, torej bo menda tudi res. Ta tradicionalni ples slovenskih trgovcev naj bi se vršil kar tako na suhem? Upamo, da ne.

Za ta ples, ki se je do sedaj odlikoval s svojo eleganco, redom in udeležbo, bi se moralo pač vsaj kaj več naznaniti in vabiti na udeležbo.

Ples, ki ga prirede ugledni odesk trž. dam in trž. mladina, sta vredna brez prigovora vsestranske podpore, a oni trg. izobr. društva tudi ne sme zaostati.

Znano je, da ta poslednji ima tudi blag namen: povspesevanje izobrazbe trg. mladine.

V Trstu imamo okolo 200 slovenskih trgovcev, a koliko je teh narodno zavedenih?!

Nočem soditi, ker krivda ni njih, temveč razmere so take, da se jim ni bilo možno izobraziti na narodno-trgovski podlagi.

Danes stojimo že stopinjo više, da si še le malo; imamo že trgovsko šolo za vzajenja.

Da dospemo do prave trg. šole, treba je pa še mnogo truda in kar je poglavito: denarja.

Ko bomo imeli pravo in redno trgovsko šolo, dobimo tudi iz iste pravih trgovcev, izučenih na narodno-trgovski podlagi.

Le na ta način mogel bo naraščati trg. stan v Trstu: saj glavno je: imeti bogato trgovino v narodnih rokah.

Vzemimo Nemes za vzgled! Prihajajo v Trst kakor navadni uradniki, a čes par let

že postajajo veletrgovci! Ia tako se množi ter narašča njihov kapital edino le poton trgovine.

Največe tvrdke kave in drugih strok so večinoma v nemških rokah; a tam, kjer je kapital, tam je moč! Denar je sveta gospodar.

Evo vam, da pridemo zopet k predmetu: »Trg. izobr. društvo« in njega prireditve zaslužujejo podpore.

Torej odbor za prireditev plesa: zakaj ne dela nič reklame? Vabila bi se morala že razpošiljati.

Za reklamo treba tudi skrbeti z obvestilami.

Na delo! Ker škoda bi bila, ako bi bil izid neugoden.

Ti so trije plesi v blag namen! Oni, ki ne bodo mogli obiskati vseh treh, naj pridejo na dva, oziroma na jednega, ali pa naj vsaj plačajo vstopnico.

Želeči vsem trem mnogoštevilnega obiska kličem: na svidenje!

Koroško slovensko šolstvo. Za šolo v St. Rupertu pri Velikoven so darovali razni dobrotniki in prijatelji za božičnico 1160 K in mnogo darov v blagu. — Pri zgradbi narodne šole v St. Jakobu v Rožu so že začeli s prvim delom. Dovažajo že kamen, pesek in les. Manjka pa še mnogo denarja.

Plesni venček, ki ga je minole sobote priredilo »Tržaško podporno in bralno društvo«, je bila lepa domača zabava. Udeležba sicer ni bila velika in bi se bilo v lepi dvorani »Trgovskega izobraževalnega društva«, v katerega prostorih se je vršil plesni venček, lahko sukalo še več lahkonegih plesalk in plesalcev.

Plesne točke je vodil plesovodja gospod Umek z njega lastno spretnostjo.

Dasi taki plesi ne prinašajo gmetnih koristi, niso brez pomena, ker se udeleženci lepo po domače vesele in kratkočasjo.

Da ni bila udeležba mnogoštevilnejša, je bil kriv veliki reklamni ples, ki se je vršil tega večera in pa to, da se nši ljudje pripravljajo na veliki narodni ples, ki bo dne 11. februarja na korist družbe sv. Cirila in Metodija.

Za ples tržaških gospa opozarjamo, da se lože in sedeži na galeriji od danes naprej prodajajo pri vratarju »Narodnega doma«.

Te ni reklama, to je kri!

Pa švrta, lepa, mlada kri!

(Dalje.)

V. del.

»Slušaj, slušaj kak doni, Mlade nočice srbi«.

Plesov bode za vse grade: Za možake, starce, mlade; Plesala se bo »mazurka«, Ki navduši tudi Turka. Če je ktera dama fina Prekamod, — pa se monfrina Za njo »vreže« da s' ji vstreže. Tudi želja spolni se, Če kdo hoče svoj lansj, Ali o beršta jeriš, Kjer se tolko ne spotiš. Ko bo valček, polka švrta Na mladino pride vrsta.

Dalje se odстранja beda, Ko se pleše ples »Besedac«, Ali naše »Kolo« dičn, Ki takó je divno, mično. Kar pa veseli zares, To je naš »Slovanski ples«; Umek naš ga komandira, Vsakdo naj paradira! S tem pokaže, da Slovan Tudi v plesu gre na dan.

— Slava naj se Umku dà, Ki je ples izumil ta.

(Pa še nekaj pride.)

Nova ladjedelnica na Reki. Na Reki so pričeli graditi novo ladjedelnico. Gradi jo delniško društvo »Danubius«. V ladjedelnici bo dela za tisoč delavcev.

Koledar in vreme. Danes: Martina, devica in mučenica; Desislav; Gordijana. — Jutri: Peter Nolasco, spoznavalec; Unislav; Divna. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 5° Celsius. — Vreme včeraj: oblačno.

Društvene vesti in zabave.

Ciril Metodijev ples tržaške slovenske mladine. Jutri, v sredo zvečer ob 8^{1/2} uri se zopet zbere širši odbor k važnemu posvetovanju. Vabljeni so vsi lanske in letošnji odborniki kakor tudi vsi drugi, ki se do sedaj niso udeležili posvetovanj pripravljalega odbora. Na noge mladina, združimo se v složno delo, plačilo ne izostane — močnejši morales vspeh. Pridite vai! Društva, odpošljite nam odpolalce! Bala je pre-

mnogo. Na evidenjo jutri v restavracijski dvorani »Narodnega doma«.

Bralne in pevsko društvo »Slavce« v Riečanjih bo imelo v nedeljo, dne 4. t. m. ob 2. uri popoldne v svojih prostorih v občinski hiši svoj redni občni zbor s običajnim dnevnim redom, na katerem je tudi volitev novega odbora.

Tržaška podružnica »Slov. planinskega društva« vabi svoje člene in njih rodbine na prvi letošnji popoldanski izlet k Brojnicam, ki se bo vršil v petek dne 2. februarja t. l.

Vpored: Odhod s vlakom južne železnice ob 12 uri 30 min. do Grljana. Od Grljana peš k Brojnicam (Aurisia). Pohod in ogledovanje vodovodnih naprav tržaškega mesta. Od Brojnic peš sv. Križ. Povrat v Trst poljuben.

Na množično udeležbo vabi planinski odbor.

Op. V slušaju jako neugodnega vremena odpade izlet.

II. Bistriško-Trnovo prestevalno gasilno društvo priredi v nedeljo dne 4. svečana 1906. v dvorani hotela »Ilirija« svojo predpustno veselico.

Ker je čisti dohodek namenjen v prid zgradbi novega gasilnega doma, se bodo preplačila hvaležno vprejemala.

Pevsko društvo »Lipa« v Bazovici bo imelo v nedeljo dne 4. t. m. svoj občni zbor s dnevnim redom: negovor predsednika, poročilo tajnika, poročilo blagajnika, eventualni predlogi, volitev novega odbora. Zbor se bo vršil v prostorih v hiši št. 131 pok. cerkvnika.

Z ozirom na slabi gmotni položaj našega društva in pa na neke dogodke, ki se ravnokar vije pri nas prosim odbor obile udeležbe, posebno pa od zavednejih naših mož. —

Darovi.

Iz Sežane nam pišejo: Ženska polružnica družbe sv. Cirila in Metodija v Sežani je prejela naslednje darove:

Jakob Pegan iz Avbera nabral na Silvestrovo pri Nabergoju v Tomaju 6 K, Ana Wiesel iz Divače 1 K, Grabli iz Klanca 40 stot., Neimenovana 60 stot., Vekoslav Rebek 5 K, Gruntar 1, Josip Omerski župnik 8 K, Josip Novak župnik 6 K.

V Divači nabrala gospa Wiesel od sledečih: Fran Suša 2 K, Fran Škrvar kapelan v Škocijanu 2 K, Jakob Sedmak župnik v Divači 2 K, Vladimir Premrov železniški uradnik 1 K, Korča 1 K, Marija Eržen 1 K, Remuš 1 K.

Ta podružnica bo imela svoj občni zbor dne 2. svečana ob 3. uri pop. v prostorih sežanske čitalnice.

Književnost in umetnost.

Iz 141. odbora se je »Slovenske Matice« v četrtek dne 19. januarja. — Župniku Al. Kumerju v Stari Loki se pripušta pravica do druge pomnožene izdaje »Olikanega Slovenca«, ki jo misli prirediti za »Družbo sv. Mohorja«. (Ta sklep nas je posebno zadovoljil, ker smo dobili ravno te dni dopis iz naše tržaške okolice, ki izraža željo, naj bi družba sv. Mohorja izdala nov natis te knjige, ali s primerno prirejenjo vsebine, tako, da bo dobro služila izlasti našemu preprostu ljudstvu, da se bo znalo gubiti v raznih položajih, v kakoršnje prihaja čisto v svojem življenju. S tem smo, mislimo, ustregli želji g. dopisnika. Ured. »Edinost«.)

Rektoratu srbskega vsehšolskega v Beogradu se je odposlala pisemna zahvala za častni vprejem društvenega zastopnika, odbornika A. Trstenjaka, ob otvoritvi zavoda dne 15. vinotoka 1905.

Knjige za l. 1905. so v stavku in v tisku gotove. Društveniki jih prejmo po sedem. — Odboril se je po kratkem razgovoru bodoči knjižni program, ki se objavi po časopisih.

Sklenilo se je načelno ponuditi »Hrvatski Matici« knjižno zvezo v tem smislu, da »Slovenska Matica« izda vsako leto po eno hrvatsko knjigo v obsegu 5—6 pol na svoje stroške, če »Hrvatska Matica« založi vsako leto na svoje stroške po eno slovensko. Ti knjigi naj bi se izdaval pod imenom »Hrvatske« — oziroma »Slovenske knjižnice«.

Društvenino je za lasko leto plačalo 2846, za predlasko 2752 udov; od zadnje se je društvu pristopilo 247 udov na novo. — Tajnik je na kratko pojasnil delovanje odbora za izdavanje tehniškega slovarja.

Istočasno so se izrazile želje za ponatis Erjavčevih spisov in pa objavo Vrhovčevih še ne objavljenih spisov, o čemer naj prevdarja knjižni odesk.

Razne vesti.

Grob patrijarha Evtimija. Iz Sofije poročajo: V Baškovem samostanu pri Stanimaku, južno-vzhodno od Plovdiva, so našli na grob patrijarha Evtimija. Po porazu sadnega bolgarskega carja Ivana Šišmana Trnovskega, leta 1393, je sultan Bajazid trnovske bojarske pregal v Malo Azijo, patrijarha Evtimija pa v Trakijo. Nedavno odkriti grob patrijarha Evtimija je prav za prav dvojen grob. V prvem so našli cerkvena oblačila patrijarha; na njih je bila svilena popolnoma strohla, dočim so se koprne in kovinske niti ohranile; od sandalov so ostali le podplati. V drugem grobu pa so našli lešče okostje patrijarhovo, pokrito s črnim prahom. Črni prah je ostanek črne srajce, v katero je bil pokojni patrijarh oblečen kakor menih. Na desni strani okostja je postavljena cilindrično zavita svinčena plošča, ki ima napis v cirilici: »Svete kosti Evtimija, prečastnega nadškofa mesta Trnova in patrijarha Bolgarov 1404.«

Brzjavne vesti.

Sestanek na Reki.

REKA 29. Določen je dan za sestanek voditeljev ogrske kosilnice s hrvatskimi, dalmatinskimi in srbskimi poslanci. Sestanek se bo vršil dne 17. in 18. februarja t. l.

† **Danski kralj Kristijan.**

KODANJ 29. Danski kralj Kristijan je danes popoldne ob 3. uri 40 minut, po kratki bolezni umrl.

Kristijan IX. kralj Danske, je bil najstarejši vladar v Evropi. Rojen je bil dne 8. aprila 1818. na gradu Gottorp pri Šlesviku, kakor šefiti sin vojvode Friderika Viljema Pavla Leopolda Šlesvik-Holstein-Sonderburg-Glücksburškega. Po smrti očetovi († 1831) je bil vegojen na Danskem in se je od leta 1839 do 1841 učil na vseučilišču v Bonnu. Dne 26. maja 1842 se je poročil s princesinjo Lujizo, tratjo hčerko dešinskega grofa Viljema Hesliko-Kaselskega in princesinje Lujize Karlole Danske († 1864), sestre danskega kralja Kristijana VIII. Valed te ženitve se je princ Kristijan nastanil v Kodanju; leta 1837. je postal stotnik konjeničstva in leta 1848. načelnik garde kavalarije. Leta 1848. je bil on edini prisec rodbine Šlesvik-Holsteinske, ki je ostal v danski vojni službi. Valed tega je danes vlada sklenila, da mu po smrti kralja Friderika VII., ki ni imel otrok, preakrbi prestolonasledstvo. V londonskem protokolu od 8. maja 1852. je bil določen kakor prestolonaslednik skupne danske monarhije in po zakonu o prestolonasledstvu od dne 31. julija 1853. proglašen kakor prestolonaslednik in princ danski. Po smrti kralja Friderika VII., dne 15. novembra 1863. je Kristijan IX. zasedel prestol skupne danske monarhije. Prvi njegov vladarski čin je bil, da je dne 18. novembra 1863. odobril skupno ustavo za Dansko in Šlesvik. Toda še dne 16. novembra 1863. je dedni princ Friderik Augustenburški proglašil kakor vojvoda Friderik VIII. Šlesvik-Holsteinski. Kmalo potem so saško-hanoverske čete zasedle vojvodinjo Holstein in Lauenburg, da izvršijo proti Danski eksekucijo nemške zveze, sklenjeno že 1. oktobra 1863. Nato sta Avstrija in Pruska, podpirani od Anglije in Rusije, zahtevali, da umakne Danska ustavo od 18. novembra 1864. Danska vlada je obljubila sklicati državni zbor, da izvede to spremembo ustave zakonskajim putem. Ker pa se Danska ni hotela takoj umakniti iz Šlesvika, so avstrijske in pruske čete prekoračile reko Eider ter zasedle vojvodino Šlesvik in vso dansko pokrajino Lütland. Ker je londonska konferenca, ki je trajala od aprila do junija, bila brezuspešna in ker se danska ni imela nadejati nobene vnanje pomoči, je kralj odločil nacionalno ministertvo ter 11. julija poslal konservativni kabinet, ki je prišel s Avstrijo in Prusko mirovni pogajanja. V mirovni pogodbi od 30. oktobra 1864. se je Danska odpovedala vojvodinam Šlesvik-Holsteinu, in Lauenburgu. Dne 26. maja 1892. je prarodni kraljevi par slato poroko. Iz tega zakona so se rodili trije sinovi in tri hčere. 1) Prestolonaslednik Friderik — sedaj kralj Friderik VIII., poročen dne 28. julija 1869 s princesinjo Lujizo, hčerjo švedskega kralja Karola XV.; 2) princesinja Aleksandra, rojena 1. decembra 1844, sedanja an-

gleška kraljica; princ Viljem rojen 24. decembra 1845. leta, grški kralj pod imenom Jurij I.; 4) princesinja Dagmar, rojena 26. novembra 1847, poročena dne 9. novembra 1866 s ruškim prestolonaslednikom Aleksandrom, poznejim carjem Aleksandrom III.; 5) princesinja Tiza, rojena 29. sept. 1853, poročena s vojvodo Kumberlandskim; 6) princ Valdemar rojen 27. oktobra 1858, poročen s princesinjo Marijo Orleansko. Kakor znano, je nedavno pod imenom Hakon IX. zasedel norveški prestol usuk pokojnega kralja Kristijana IX. in sin sedanjega kralja Friderika VIII.

KODANJ 29. Ko kralj Kristijan danes popoldne dovrši velike avdijence, kakor je običajno vsak ponedeljek, se je čutil trudnega ter je šel v posteljo, da pred obedom malo počije. Carica-vdova ruska se je ob 3. uri podala h kralju; ker se isti ni počutil dobro, je carica-vdova pozvala člene kraljeve rodbine. Ob 3. uri 40 minut je kralj mirno premnul.

KODANJ 29. Ko se je seznanila vest o smrti kraljevi, je predsednik zaključil sejo Folketinga.

DUNAJ 29. Takoj ko je dospela vest o smrti kralja Kristijana IX. se je minister-ski predsednik baron Gautsch podal k danskemu odposlanecu Ahlesfeldtu, da mu izrazi sožalje.

† **Ante Flego.**

BUZET 29. Tukaj je umrl vrli rodoljub Ante Flego-Nabergoj.

Zaroka španskega kralja.

SAN SEBASTIANO 29. Kraljica-mati Marija Kristina je dospela včeraj semkaj. Na kolodvoru so jo vprejeli kralj Alfonso, oblastaje in številna množica naročja. Kralja in kraljico je narod živahno pozdravljal. Med obedom v Miramaru je bila princesinja Evgenija Battemberška predstavljena kraljici-materi.

BIARRITZ 29. Princesinji Battemberški sta ob 6. in tričetrt uri zvečer dospeli semkaj v spremstvu kralja Alfonza. Kralj se je ob 7. uri zvečer vrnil zopet v San Sebastian.

Popisovanje cerkvenega imetja na Francozskem.

PARIZ 29. V Grenoblu so se škof in župniki branili podpisati rezanilo o predstojemem popisovanju cerkvenega imetja, ki jim ga je predložil policijski komisar. V mnogih občinah okolice Mezières v departementu Ardennes so župniki ukazali zvoniti mrtvaški zvonec in prepevati mrtvaške pesmi, ko je neki finančni uradnik izvršil popisovanje.

Srbska skupščina.

BELIGRAD 29. Skupščina se je sestala danes popoldne, ter je v današnji

seji rešila dole uloge. — Prihodnja seja jutri.

Dogodki na Ruskem.

PETROGRAD 29. Kakor poroča »Ruski Invalid«, se v Sibiriji vzpostavljajo zakoni red. V tehničnem osiru je treba še spopolniti kurilni material ter popraviti mnogo lokomotiv, ki jih niso štrajkovci zavarovali proti mrazu. Sedaj je zagotovljeno, da bo možen povratek mendijske armade.

BATUM 29. Brzjavna služba in premet oseb na železnici je vzpostavljena. Dospela so semkaj čete.

PETROGRAD 29. (Petr. brz. ag.) Iz mnogih mest poročajo, da zopet prične jutri na srednjih šolah pouk, ki je bil od meseca novembra sem prekinjen, ker je sedaj mir vzpostavljen.

MOSKVA 29. Po računu zemetva bo treba 25 milijonov rubljev v podporo prebivalstvu v krajih, kjer je bila slaba letina.

Konec punta v Vladivostoku.

PETROGRAD 29. Brzjavka generala Lineviča na ministerskega predsednika grofa Witteja se glasi: Pri čelah in v Vladivostoku je vse mirno. Mornarji, ki so se bili spuntali, so razoroženi.

Hermangild Trocca

Barriera vecchia št. 8
ima veliko zalogo

mrtvaških predmetov
za otroke in odraslene.

Venci

od porcelana in biservov vezanih z medeno žico, od umetnih cvetlic s trakovci in napisi.

Slike na porcelanastih ploščah za spomenike.
Najnižje konkurenčne cene.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa št. 52. R (lastna hiša).
ZALOGA:
PIAZZA ROSARIO (šolsko poslopje).
Cene, da se ni bati nobene konkurence.
Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Ilustrovan cenik brezplačno in franko

Serravallo-vo železnato kina vino

za bolehe otroke in rekonvalescente.

Provroča voljo do jedi, utrjuje želodec in ojačuje organizem.

Priporočeno od najslavnejših zdravnikov v vseh slučajih, kadar je treba se po bolezni ojačiti.

Onkovan s 16 kolajnami na raznih razstavah in z nad 3000 zdravniškimi pričevall.

I. SERRAVALLO

— Zrst. —

Odbor pevskega društva „Skala“ v sv. Križu
pri Trstu naznanja tužno vest, da je spoštovani ud društva

župnik FERDINAND JONKE

včeraj 29. t. m. ob 10. uri popoldne po kratki mučni bolezni v Gospodu preminul.

Pogreb bo v sredo dne 31. januarja 1906 ob 10. uri popoldne.

Sv. KRIŽ, 29. januarja 1906.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občnokristne